

עמ"ת 29773/09/16 - מאיר גמליאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 29773-09-16 גמליאל(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט ארז יקואל
העורר
מאיר גמליאל (עציר)
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

21 ספטמבר 2016

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד אביתר גולני

ב"כ המשיבה - עו"ד רן אמסלם

העורר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה מיום 7.9.2016 בתיק מ"ת 5207-08-16, בה הורה כי הסתיים הדיון בעניינו של העורר בכל הקשור לסוגיית הראיות לכאורה.

כתב האישום שהוגש כנגד העורר מייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בהיותו שיכור, נהיגה תוך שתוקף רישיון הנהיגה פקע למעלה משישה חודשים ונהיגה ברכב ללא ביטוח. מתואר בכתב האישום כי ביום 10.8.2016 נהג העורר ברכב פרטי ביציאה מחניה בודעו כי הוא פסול לנהיגה, בודעו כי הוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף ובהיותו שיכור, בכך שסירב למסור דגימת דם לבדיקה.

ביום 18.8.2016 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, תוך שנקבע כי קיים רף ראייתי בדמות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו וכי קיימת עילת מעצר בדמות מסוכנות העורר לביטחון הציבור.

העורר הגיש ערר על החלטה זו וביום 24.8.2016 הסכימו הצדדים כי הערר יימחק, בהמלצת בית המשפט ולאחר

עמוד 1

שנשמעו אמירות לעניין חולשת הראיות וכי הדיון יושב לבית המשפט קמא.

ביום 7.9.2016 ניתנה החלטה מושא הערר הנוכחי, לפיה לא הותר לב"כ העורר לטעון לעניין הראיות נוכח ההחלטה המפורשת בנושא ביום 18.8.2016.

העורר שב וטוען כי אין רף ראייתי נדרש בעניינו המצדיק את המשך מעצרו, נוכח שאין בתיק החקירה ולו בדל של ראיה כי נהג "בדרך". מכאן, עותר העורר להורות על שחרורו ממעצרו.

ב"כ המשיבה טען, מנגד, כי קיים רף ראייתי מוצק לעניין עבירה של נהיגה בזמן פסילה והדגיש כי לא ניתן לתת בעורר אמון לבל יפר את תנאי שחרורו, ככל שייקבעו.

לאחר עיון בטענות הצדדים ובחומר הראיות שבתיק החקירה, כמו גם בהחלטות שניתנו מאת בית המשפט קמא, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הערר בחלקו ולהורות על השבת הדיון לבית המשפט קמא על מנת שתיבחן האפשרות לשחרר את העורר בתנאים שפגיעתם בחירותו פחותה.

כחסכמת הצדדים, יוגש תסקיר מעצר מאת שירות המבחן טרם הדיון בשאלת החלופה ושמורות טענותיהם לקראת הדיון העתידי לבוא.

לעניין הראיות, כבר במהלך הדיון הקודם בערר עיינתי בחומר הראיות שבתיק החקירה. חומר זה כולל שני דו"חות של שוטרים מיום 10.8.2016 לפיהם הבחינו בעורר כשהוא מתכוון לצאת בנסיעה לאחור מתוך שטח בית. אין בדו"חות אלו התייחסות לסוג המקום בו נצפה העורר כשהוא נהג ברכב. נחזה כי אין מחלוקת ממשית בין הצדדים ש"דרך" הנה מקום שיש לציבור זכות לעבור בו. עם זאת, דו"חות הפעולה חסרים התייחסות מתבקשת בהקשר זה. כך, לא ברור אם העבירה המיוחסת לעורר של נהיגה בשכרות נעברה במקום שיש לציבור נגישות אליו. בנתון זה, יש אף כדי לגרוע מעוצמת הראיות לכאורה ומהמסוכנות המיוחסת לעורר. בנוסף, גם ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, היקף המעשה הלכאורי המתואר בדו"חות השוטרים אינו מצוי ברף עליון של חומרה. גם כאן לא ברור היכן התבצעה העבירה, אם רק בחנייתו הפרטית של העורר, אם על המדרכה שבין החנייה לכביש או אם בתחילת הכביש עצמו.

מטעמים אלו, קיים קושי להגדיר את מסוכנותו של העורר לציבור ככזו שהיא: **"כה גלויה וחשופה על פניה עד כי קיים חשש אמתי משחרורו באופן שגם חלופת מעצר לא תספק תשובה הולמת להגנת הציבור מפני מסוכנות זו"** (ראה בש"פ 10201/01 סליחוב נ' מדינת ישראל (31.12.2001)).

בנסיבות העניין, יש להתייחס ל"מגבילת הכוחות" הידועה בין עוצמת הראיות לכאורה ועוצמת עילת המעצר, לבין מידת ההגבלה על חירותו של העורר. ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר נוכח שבחינת חומר החקירה מעוררת ספקות, כך תגדל הנכונות להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר (ראה בש"פ 220/16 מועלם נ' מדינת ישראל (10.4.2016) ו-בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל (26.10.2015)).

סבורני כי מסוכנותו של העורר אינה מגעת כדי כך שהיא גוברת על החולשה בעוצמת הראיות ולכן יש להגביר את הנכונות לשיקול חלופת מעצר בעניינו. קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר, כפי שקבע בית המשפט קמא, אך נוכח החולשה הנחזית בעוצמת הראיות ובעילת המעצר, ראוי לבחון את האפשרות לשחרור העורר וביתר שאת.

מכל אלו, הערר מתקבל במובן זה שעניינו של העורר יוחזר לבית המשפט קמא על מנת שיתקיים דיון בכל הקשור לחלופת מעצר. למען הסר ספק, אין באמירות אלו כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט לפעול על פי שיקול דעתו וכפי שימצא לנכון.

עותק מהפרוטוקול יועבר לשירות המבחן על מנת שיידרש לתסקיר בעניינו של העורר.

מועד דיון ייקבע על ידי בית המשפט קמא.

ניתנה והודעה היום י"ח אלול תשע"ו, 21/09/2016 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ניתנה החלטה לעניין הראיות וגם לעניין עילת המעצר. חזקה על שירות המבחן המקצועי שיוכל לספק נתונים נדרשים בעניינו של העורר על מנת שתעמוד מלוא התמונה בפני בית המשפט קמא.

אין שינוי בהחלטה לעיל.

ניתנה והודעה היום י"ח אלול תשע"ו, 21/09/2016 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט